

er utilfredse. Så kan den historie godt køre i TV-Avisen om aftenen og et par dage mere, og det har den jo også gjort.

Jeg synes, det er fint, at vi har et så velvilligt Sundhedsudvalg, der gerne vil behandle sagerne, når det kniber, og ydermere har et Folketing, som altid er fleksibelt. Men det, man kan lære af dette her, er, at tingene ikke skal ske på den måde. De skal ikke komme frem på en sådan måde, at alle tror, det er den helt store nyhed, for det var det her jo slet ikke.

Jeg har to spørgsmål, og det ene kan jeg næsten selv svare på; det er det om de 30 dage. Hvis man rejser til Mallorca i 2 måneder om vinteren, hvad mange pensionister gerne vil – det er jo ikke dyrere end at bo herhjemme på den tid af året – kunne man vel forestille sig, at man tog sin recept med derned. Det ville jeg tro var løsningen.

Mit andet spørgsmål er lige så interessant. Der står, at de enkelte lande kan have forskellige regler, og derfor skal den enkelte selv søge oplysning før rejsen. Det kunne jeg godt tænke mig at få præciseret lidt mere. Det kan da være besværligt at få at vide, hos hvem man skal skaffe sig de oplysninger, så det vil jeg godt have på plads, i hvert fald før vi går til at skrive betænkning.

CD kan støtte forslaget.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg noterede mig, at Venstres ordfører gav klart udtryk for, at den måde, regeringen havde håndteret denne sag på, ikke var tilfredsstillende. Tilsvarende konstateringer kom fra SF og fra Dansk Folkeparti, og på den baggrund bør det jo være muligt, at vi i betænkningen kan få fastslået en kritik af forløbet.

Hvis vi kan få det bragt i orden, står der tilbage at få afklaret, om nogle af tingene i lovforslaget er gode nok. 30-dages-reglen volder problemer, som flere ordførere har været inde på, men efter Enhedslistens opfattelse bør det være muligt telefonisk eller elektronisk med e-mail osv. at få fornyet en sådan attest, også hvis man befinder sig i udlandet. Det må kunne lade sig gøre.

Jeg så, at et europaparlamentsmedlem var meget utilfreds med, at han skulle rejse hjem til sit apotek, alene af den grund at hans medicinattest udløb. Det kan selvfølgelig være lidt besværligt, hvis man sidder i et møde i Europa-Parlamentet og skal afbryde og rejse hjem efter sin attest, men der kan naturligvis også være

mange andre, der får det problem, f.eks. blev pensionisterne på besøg i New York nævnt. Det problem skal løses.

Dernæst skal det også være sådan, at hvis en kunde f.eks. kommer ind på et apotek og køber noget i håndkøb og er i tvivl om, hvorvidt der nu er brug for en attest eller ej, skal vedkommende selvfølgelig have sin attest uden yderligere brok. På den måde kan man jo løse problemet med håndkøbsmedicin, som ganske rigtigt er noget fåget forklaret i bemærkningerne. Det er faktisk meget vanskeligt at forstå bemærkningerne, og jeg synes ikke helt, det lykkedes fru Dorte Bennedsen at forklare, hvad bemærkningerne betyder på det punkt. Det kan være, ministeren kan sige det mere klart.

En løsning kunne altså være, at man simpelt hen får en attest, hvis man vil have det, også hvis det f.eks. er på kodimagnyl. Men jeg mener, at man må udforme det lidt mere klart, og man kunne jo hurtigt udarbejde en lysende klar pjece, som borgerne kunne få på apoteket, hvis de er i tvivl om, hvordan de regler skal forstås.

Så er jeg enig med fru Anni Svanholt i, at der er brug for i EU at få lavet om på reglerne. De er jo temmelig meget rodede, og derfor synes jeg også, det ville være fornuftigt, at man tog det op i EU og simpelt hen fik slettet f.eks. håndkøbsmedicin, så vi var af med det problem.

Det er de ting, som Enhedslisten gerne ser bliver løst i forbindelse med udvalgsbehandlingen, og det skulle vel ikke være uoverkommeligt på baggrund af de bemærkninger, der er faldet fra forskellige partiers side. Så kunne vi også komme videre, men det forudsætter altså, at regeringen erkender, at håndteringen af denne sag ikke har været i top. Det fornemmede jeg også, fru Dorte Bennedsen var på vej til i et af sine indlæg. Kan vi få det på plads og få ordnet disse tekniske ting, så befolkningen ikke skal være i tvivl om, hvad grundlaget er, burde det vel også være muligt at komme videre.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hvis vi har fået kogt problemet ned til det, som hr. Keld Albrechtsen sagde her, nemlig at et stakkels europaparlamentsmedlem måtte afbryde sit møde, fordi han ikke var i stand til at planlægge, at han skulle have medicin med til de 4 dage ad gangen, han skal være i Bruxelles, er sagen efterhånden ved at få de dimensioner, den bør have, nemlig en relativt lille sag.